

Erasmus opholdet 2020

Mødet med skolen

Ugen startede med et besøg på Lier Videregående Skole. Her hørte vi om måden man kører uddannelsen på i Norge. Man kan gå på skolen når man er mellem 17 – 25 år gammel. Det vil sige at det bliver svært at tage et uddannelse på Lier VGS når man er ælder end 25 år.

Måden uddannelsen forgår på er, at man er på skolen i 2 år. Her afslutter man med en form for prøve. Her lære man alt hvad man skal bruge på sin uddannelse. Efter de to år, skal eleven ud og finde en elevplads. Når man så har været i gang i de to år, modtager man det der er tilsvarende vores uddannelses bevis. Man kører to klasser ad gangen med 15 elever i hver klasse.

Dette er den del af skolen, som bliver brugt på uddannelsen. Her har man de deres lager og klasse lokaler

Dette er lageret på skolen. Her har de en truck, en rækketruck og 2 stabler (en gammel og en ny)

Mødet med ASKO Drammen

Da jeg kommer ud til ASKO Drammen, møder jeg mine kontaktpersoner. De fortæller mig om hvad arbejdet på ASKO Drammen vil sige, og hvilken størrelse virksomheden er. Der til hørte jeg om de visioner der er for ASKO i hele Norge. Der til snakkede vi om madtrykthed, med andre ord hvordan behandler vi varerne. Dette er fordi det er en fødevarer virksomhed. Der ud over fik jeg en plan over hvad jeg skal de forskellige dage jeg er på virksomheden og vi snakkede om de forskellige afdelinger, som jeg kommer til at møde.

Vi brugte også meget tid på at snakke om systemet, Pick by Voice som de arbejder med. Jeg fik fortalt jeg skulle have oprettet en profil, så jeg kunne bruge systemet og jeg fik udleveret arbejdstøj. Grunden til dette er fordi der arbejdes med madvarer og de vil være sikker på hvor tøjet har været. Ud over dette fik jeg en blå vest der viser at jeg er under oplæring. Dette gør at de andre ansatte ved, at de skal have lidt mere tålmodighed, men også så de ved at jeg måske har brug for en hjælpende hånd, hvis jeg ser forvirret ud. Endvidere har jeg modtaget mit eget personlige nøglekort. Dette er så jeg kan komme rundt på virksomheden. Samt jeg fik en rundvisning på lageret og på kontorgangen. Der til mødte jeg også direktøren for ASKO Drammen.

Tirsdag brugte vi meget tid på at snakke om hvordan man pakker en palle bedst muligt, igen for ikke at ødelægge varerne. Men også for at alt passer ind på pallen, og i en bestemt højde. Der til snakkede vi også om hvordan man kører rundt på lageret, og hvordan systemet er sat op til at man starter i reol 1A, 2 A og 3A hvis man skal have videre

der fra. Der til kommer reolerne AA til AU samt BA til BG. Til sidst er der D lagret, hvor der er displays til butikkerne. Det vil sige det er primært hele paller der bliver plukket der inde. Til sidst er der Frys. Den del af lageret har jeg ikke været inde i, og kommer det heller ikke.

Køle vare kommer 1 til 3 gange om dagen ude fra et centrallager. De kommer med kød, grønt, frugt mm. Der ud over kommer der et mejeri det samme antal gange med mælkeprodukter.

Dette er mit arbejdstøj mens jeg er ved ASKO, Det er lidt noget andet end hvad jeg er van til.

Dette er den vest jeg skal være iført, samt mit nøgle kort.

Den del der er mørkeblå, er den del vi bruger når man plukker. Den anden del er den del der laver din stemmeprofil til systemet.

Når man er under oplæring ved ASKO har man det der hedder en oplæringsfadder. Imens man er ved at lære det at kender, kan han følge systemet igennem en iPad.

I denne afdeling var jeg kort inde og kigger. Man har valgt ved ASKO, at bruge resurser på at lave de vare der kan laves, så butikkerne også kan få dem. Men der er nogle vare der ikke lave laves. De bliver givet til andre virksomheder som hjælper socialt udsatte mennesker.

Afbrudt af Convid-19

Vi har hele tiden vist at verden var underlagt sygdommen Convid-19. Vi fulgte med igennem vores forældre, nettet, samt stramning af de danske pressemøder. Vi kunne følge med da skoler mm blev lukket. Men vi tænkte ikke over det ville have den store betydning for os. Vi møder ind torsdag som aftalt. Efter vores første pause, kom min kontakt person ned. Han vil gerne have mig og min oplærings fadder med op til en samtale. Her blev vi fortalt grundet hele den situation verden ligger i, arbejdede de på højtryk på at få projektet lukket ned. Jeg blev derfor bedt om at ringe hjem til skolen, så vi kunne snakke med dem om dette. Jeg ringede derfor til Erasmus koordinatoren Laila, og fortalte at skolen og virksomhederne i Norge vil have os sendt hjem. Som de sagde skulle det være mens det var muligt.

De lagde også stor vægt på, at arbejdes gangende i ASKO ville blive ændret. Folk skulle arbejde på skift, og mange ville komme til at arbejde hjemme fra. Derfor mente de ikke at de kunne tage det ansvar det krævede at have Erasmus elever. Efter de havde snakket omkring hvorfor de vil have det lukket, ringede kontakten fra skolen. Jeg havde ligeledes også haft kontakt med den anden danske Erasmus elev Linette, som jeg var afsted sammen med, om de arbejdede med at lukke projektet ned på hendes virksomhed. Da

den norske skole ringede blev det endeligt. Projektet er lukket, og vi skulle rejse hjem. Jeg kontaktede igen Laila fra skolen. Vi snakkede om hvordan vi skulle få det hele til at lykkedes, med hjemrejse, fraflytning af lejebolig med mere. Vi aftalte jeg ville sørge for dette, fordi hun havde elever der skulle retur til Norge, samt andre elever der skulle hjem til Finland.

Jeg fik hele rejsen hjem planlagt, og Linette ringede at hun var også sendt hjem nu. Så vi kørte tilbage til lejligheden. Vi begyndte at pakke vores ting. Vi var tilbage i lejligheden torsdag ved middags tid. Afrejse til Danmark ville være fredag klokken 18 fra Oslo havn.

Fredag kom; og vi fik alt gjort færdig i lejligheden. Dog sad jeg med en tom fornemmelse i kroppen. Vi skulle hjem, og jeg havde glædet mig meget til alle ugerne i Norge. Desværre blev det ikke sådan. Vi planlagde at vi ville blive så meget som muligt i vores kahyt på færgen. Dog med det men, at vi ville op i taxfree og kigge, samt få noget frisk luft inden senge tid. Ved færgeløbet var der tydeligt præg af folk bare gerne ville hjem. Hvilket der er stor forståelse for. Da vi kommer ombord finder vi med det samme vores kahyt. Planen var lagt, og nu var vi på vej hjem. Kede af at det hele allerede var slut. Men jeg nåede at nyde alle timerne jeg fik i Norge og især ved ASKO.